

Ingek. 30 MAART 2012

Meldingsnummer: 2010 - 2315

zaaknummer 2011 T 379

Datum beslissing

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

_____ ,
geboren op _____ ,
wonende te _____ ,
hierna te noemen: klagster,
juridisch adviseur: mr. H.J.P.M. van Berckel-van der Rijken, advocaat
te Breda,

tegen:

_____ ,
geboren op _____ ,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
gedurende een aantal jaren priester en tevens onderwijzer aan
_____ ie ' _____ geweest.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 20 september 2011. Op 18 oktober 2011 is bij de griffie een verweerschrift ingekomen van _____ ,

Voorts is een inhoudelijke reactie binnengekomen van _____ ,
Provinciálaat Dominicanen, op 9 november 2011.

Op 1 maart 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit twee van de onder aan dit advies te noemen leden.

Mr. Merx was niet aanwezig, maar heeft op grond van de stukken en de zittingsaantekeningen wel meebeslist.

Klaagster is verschenen met een vriendin, _____ . Zij heeft haar standpunt toegelicht. Zij werd bijgestaan door haar juridisch adviseur mr. H.J.P.M. van Berckel-van der Rijken.

Aangeklaagde is, zoals bij brief van 28 januari 2012 aangekondigd, niet verschenen. Aangeklaagde heeft hiertoe aangevoerd dat zijn lichamelijke constitutie hem hiertoe niet in staat stelt en hij heeft voorts aangevoerd dat hij niets of weinig heeft toe te voegen aan hetgeen hij in zijn verweerschrift heeft uiteengezet.

2. De klacht

2.1. Klaagster had de MMS aan _____ in _____ olgd en ter afsluiting daarvan vond er een soort retraite plaats. Klaagster was toen 16-17 jaar oud. Deze

retraite werd geleid door . Tijdens de retraite mochten alle meisjes een persoonlijk gesprek voeren met . Klaagster had te maken met een problematische gezinssituatie, waar ze met iemand over wilde spreken.

Na de retraite gaf de pater aan dat klaagster desgewenst vaker mocht komen. Dat deed klaagster. was volgens klaagster eigenlijk vooral geïnteresseerd in klaagster.

Hij zei dat klaagster liefde nodig had. Na een paar bezoeken (ongeveer 3 tot 4) zijn de betastingen begonnen. vroeg klaagster haar bloesje los te doen of hij knoopte zelf haar bloesje los en dan betastte hij haar borsten. Hij nam haar soms bij zich op schoot.

Ook is het een keer gebeurd dat de pater klaagster bij vertrek stevig tegen zich aan drukte. Klaagster voelde iets hard, een erectie, wist nauwelijks wat het was.

Het contact tussen klaagster en heeft ongeveer 2 jaar geduurd. Klaagster bezocht pater eens per maand of eens per 6 weken.

2.2. Klaagster durfde thuis met haar ouders niet over de gebeurtenissen te praten. Het misbruik heeft een knik in haar vertrouwen gegeven. gaf klaagster de indruk

dat “daar waar zij mee zat, er niet toe deed”. Ze heeft bloot lang als gênant ervaren. Ze was haar onbevangingheid verloren en had het gevoel, ouders, mannen en priesters op genoemde gebieden niet te kunnen vertrouwen, hetgeen een grote mate van isolement teweeg bracht. Daarnaast heeft zij lange tijd het gevoel gehouden dat het er kennelijk om gaat dat je aantrekkelijk bent en niet waar je mee zit of wat er in je omgaat. Met dat gevoel heeft klaagster erg geworsteld.

2.3. Klaagster wil met de klachtenprocedure bereiken, dat haar probleem onderkend wordt. Ze wil dat de kerk de onverantwoordelijkheid van dit gedrag erkent en de ernst ervan onder ogen ziet. Ze wil oprecht horen “dat het niet mocht”, niet alleen op klassieke morele gronden, maar vooral om de impact op betrokkenen wat betreft vertrouwen en intimiteit.

Ook wil klaagster vernemen dat er binnen de opleiding van paters en priesters eigenlijk gebeurt om dit soort gedragingen te voorkomen.

Klaagster acht het van secundair belang een financiële compensatie te verkrijgen. Het gaat primair om erkenning en besef van de ernst en het leed van de impact van dit handelen.

3. Het verweer

Aangeklaagde heeft in zijn verweerschrift van 16 oktober 2011 geschreven dat hij zich niets kan herinneren van wat stelt en dat hij zich ook niet herkent in de beschrijvingen die klaagster heeft gegeven. Hij weet zich van klaagster niets te herinneren.

Hij ontkent ten stelligste dat er tijdens spreekkamergesprekken sprake is geweest van seksueel misbruik, tenzij je met de kennis van nu, enig lichamenlijk contact zo zou willen noemen.

Verder voelt hij er weinig voor om ruim na 50 jaar zich te gaan verdedigen voor iets wat toentertijd een zuiver pastorale situatie was.

., Provinciaalarchief Dominicanen, heeft in een reactie geschreven dat hij in het archief niets heeft gevonden over feiten, die iets vermelden in de richting van seksueel misbruik in de door klaagster genoemde periode van 1960-1962.

Hij heeft ook nog contact opgenomen met een medebroeder, die een jaargenoot was van . Hij meldde hem dat hij nooit iets in die richting voer aangeklaagde heeft gehoord.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klaagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3 Er zijn ruim vijftig jaar verstreken sedert de feiten die klaagster aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het verstrijken van de tijd zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken.

De klachtencommissie heeft bij haar advies het volgende in ogenschouw genomen: Klaagster heeft op 10 maart 2010 een melding ingediend bij het meldpunt seksueel misbruik. Zij wist op dat moment niet of aangeklaagde nog in leven was.

de ex-echtgenoot van klaagster heeft in een mail van 12 september 2011 aan klaagster geschreven dat klaagster hem bij aanvang van de relatie heeft verteld dat intertijd pater in het Dominicaner Orde te Nijmegen, haar seksueel heeft aangerand.

heeft in een mail aan de juridisch adviseur van klaagster, mevrouw Van Berckel, geschreven dat zij na het lezen van de verslaglegging van juni 2011 de door : geuite gedragingen van onderschrijft. Zij schrijft voorts in de mail dat haar hetzelfde is overkomen, wat zij erg onaangenaam en verwarrend vond.

Allereerst is het de klachtencommissie opgevallen dat aangeklaagde niet zozeer de handelingen waarvan klaagster hem beticht, als wel het seksueel misbruik ontkent. Aangeklaagde zegt zich niets te herinneren van mevrouw, maar ontkent het seksueel misbruik 'tenzij je met de kennis van nu, enig lichamenlijk contact zo zou willen noemen'.

Voorts heeft de wijze waarop klaagster haar verhaal aan de klachtencommissie heeft verteld een betrouwbare indruk gemaakt. Daar komt bij dat blijkt dat zij haar verhaal reeds jaren geleden (voordat het seksueel misbruik binnen de Rooms Katholieke Kerk bekend werd in de pers) aan haar ex-echtgenoot heeft verteld en dat , een vroegere vriendin van klaagster, het verhaal van klaagster onderschrijft en naar eigen zeggen zelf ook dergelijke ervaringen met had.

Een en ander heeft de klachtencommissie tot de overtuiging gebracht dat de verklaring van klaagster over het seksueel misbruik door aangeklaagde aannemelijk moet worden geacht.

4.4 Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidssituatie hoogst kwalijk is geweest. Klaagster was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 16 jaar oud. Aangeklaagde was voor haar een vertrouwenspersoon.

4.5 Gelet op het feit dat aangeklaagde inmiddels is uitgetreden, kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan.

Een eerste stap daartoe zou kunnen zijn dat het Provinciaal Dominicaan het leed erkent en met mevrouw hierover in gesprek gaat.

4.6 Over het verzoek van klagster om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de overste van het Provinciaal Dominicaan zal klagster zich voor het verkrijgen van schadevergoeding dienen te wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van het Provinciaal Dominicaan de klacht gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 23 maart 2012 door mr. B.F. Poorter, voorzitter, mr. M.P.P.M. Merx en zr. J.G.M. Verwij, O.Praem, leden, bijgestaan door mr. Y. Rikken, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan aangeklaagde , de Overste van het Provinciaal Dominicaan Ben Vocking o.p. en aan klagster verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klagster schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.